

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010257
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:0018010257.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovaného X. M. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/30/2018 zo dňa 24.05.2018 na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného X. M., Q.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava V pod sp.zn. 3T/30/2018 dňa 24.05.2018 uznal obžalovaného X. M. vinným v bode 1) zo spáchania pre pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, v bode 2) zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a v bode 3) zo spáchania prečinu prechovávanía detskej pornografie podľa § 370 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) minimálne od októbra roku 2016 až do 20.11.2017 s výnimkou obdobia viacerých krátkodobých hospitalizácií sa sústavne zaoberal bez oprávnenia zadovažovaním si pre vlastnú potrebu, ako aj distribúciou omamnej látky heroín (diacetylmorfín) pre drobných konzumentov, a to takým spôsobom, že po tom, čo vyzbieral peňažné prostriedky od drobných konzumentov a pridal aj svoju hotovosť, heroín (diacetylmorfín) najčastejšie zakúpil priamo od dílerky vystupujúcej pod prezývku „Ila“ na doposiaľ presne neustálenom mieste v U. - R. U. a tento následne v U. - R. U. ihneď odovzdal drobným konzumentom, a to Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, R. E., nar. XX.XX.XXXX a J. R. nar. XX.XX.XXXX, pričom z vyzbieranej čiastky si niekedy určitú časť hotovosti ponechal na pokrytie svojej drogovej závislosti a na tzv. náklady spojené s prevozom, niekedy nakúpený heroín (diacetylmorfín) previezol vo svojom osobnom motorovom vozidle T. A. P.: BA-XXXOA do bytu č. XX nachádzajúcom sa na 5. podlaží bytového domu na Y. ulici č. XX v U. - R., kde ho umožnil aplikovať J. R., nar. XX.XX.XXXX a R. E., nar. XX.XX.XXXX, pričom si dávku zakúpenú pre seba aplikoval aj on sám, ďalej tiež v uvedenom období a v uvedenom byte odpredával už skôr zakúpený heroín (diacetylmorfín) R. E., nar. XX.XX.XXXX a D. R., nar. XX.XX.XXXX, pričom dňa XX.XX.XXXX bola na parkovisku pri bytovom dome nachádzajúcom sa na Y. ulici č. X v U. vykonávaná policajná akcia zameraná na zadržanie X. M., pri ktorej bol voči nemu v čase o 10:10 hod. vykonaný služobný zákrok príslušníkmi PPÚ OPP KR PZ v U., počas ktorého z dolnej časti nohavíc X. M. na zem vypadli 3 ks papierové skladačky, o ktorých sa vyjadril, že sa jedná o heroín pre vlastnú potrebu, tieto boli následne zaistené obhliadkou miesta činu podľa § 154 ods. 1 Trestného poriadku, neskoršie vykonanou osobnou prehliadkou podľa § 102 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku, ktorá bola vykonaná vo vyššie uvedenom byte na základe príkazu vyšetrovateľa KR PZ v Bratislave, ČVS: KRP-196/1-VYS-BA-2017, bol zaistený z ponožky X. M. ďalší 1 ks skladačky, pričom

zo znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave vyplýva, že uvedené 3 ks skladačiek zaistené obhliadkou miesta činu obsahovali svetlohnedý práškový materiál s celkovou hmotnosťou 393 mg obsahujúci 70 mg absolútneho heroínu, čo KEÚ PZ považuje za 3 jednotlivé dávky drogy, 1 ks skladačky zaistený opri osobnej prehliadke obvineného obsahoval svetlohnedý práškový materiál s hmotnosťou 133 mg obsahujúci 22 mg absolútneho heroínu, čo KEÚ PZ považuje za 1 jednotlivú dávku drogy s tým, že heroín (diacetylmorfín) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok, pričom tohto skutku sa obvinený dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 94/09 zo dňa 11.06.2009 právoplatným dňa 11.06.2009 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

2) minimálne v období od konca roku 2012 až kým dňa 20.02.2013 nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody po tom, čo v predchádzajúcom období nadviazal známosť s v tom čase maloletým N. M., nar. 23.11.1999, tohto s cieľom dosiahnuť sexuálne uspokojenie v byte na Y. ulici č. XX v U. opakovane v pravidelných intervaloch dvoch až troch dní chytal za obnažený pohlavný orgán a orálne ho uspokojoval s tým, že aj maloletý N. M. uspokojoval X. M. na jeho pokyn tak, že ho chytal rukou za jeho penis, pričom takto konal, hoci mal vedomosť, že maloletý N. M. v tom čase ešte nedovršil 15. rok veku,

3) od presne nezistenej doby až do dňa 20.11.2017 prechovával v byte č. 16 nachádzajúcom sa na 5. podlaží bytového domu na Y. ulici č. XX v U. 1ks notebooku zn. G., č. Y.: XXXXXXXXXXXXX a 1ks notebooku zn. HP, s/n O ktoré boli zaistené dňa 20.11.2017 počas domovej prehliadky vykonávanej v uvedenom byte na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V č. p.: OSBAV-V-78-1/2017-1Tp/76/2017, a tiež pri sebe prechovával 1ks mobilného telefónu zn. Samsung SM-G318H IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX/XX, ktorý bol zaistený dňa 20.11.2017 v uvedenom byte počas osobnej prehliadky vykonávanej na základe príkazu vyšetrovateľa KR PZ v Bratislave, ČVS:KRP-196/1-VYS-BA-2017, pričom tieto obsahovali okrem iného fotografické snímky na úrovni existujúcich aj vymazaných súborov v počte niekoľkých desiatok fotografií, na ktorých sa nachádzali obnažené telá chlapcov a dievčat v zdanlivom veku od 6 do 14 rokov s prevahou fotografií s obnaženými telami chlapcov a dievčat v zdanlivom veku okolo 10 rokov s tým, že niektoré snímky zobrazovali skutočný či predstieraný sexuálny styk takýchto osôb (análny styk chlapcov, orálny kontakt dievčaťa s pohlavným orgánom muža), pričom uvedené fotografie sú svojím zameraním a obsahom jednoznačne spôsobilé vyvolať sexuálne vzrušenie a následné uspokojenie osoby, ktorá je k tomu disponovaná v zmysle jej pedofilnej, hebfilnej alebo ebebofilnej deviácie,

Súd prvého stupňa obžalovanému za skutky v bodoch 1) a 3) uložil podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 7, § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre výkon ktorého zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 2 roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci - mobilného telefónu značky Samsung IMEI XXXXXXXXXXXXXXX/XX s mikro SIM kartou spoločnosti Slovak Telekom, číslo XXXXXXXXXXXXXXXXL, a mikro pamäťovou kartou 2GB, mobilného telefónu značky Y. E. XXXXX, Z. XXXXXXXXXXXXXXX, a počítačov značky G., číslo Y. XXXXXXXXXXXXX, a značky HP S/N O. XXXXyXs, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. d), § 74 ods. 1 Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obžalovanému protitoxikomanické, psychiatrické a sexuologické liečenie ústavnou formou.

Za skutok v bode 2) súd prvého stupňa uložil podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 7, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/75/2013 zo dňa 12.08.2013, ako aj nadväzujúcich rozhodnutí, ktoré zrušením stratili podklad. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote dňa 05.06.2018 prostredníctvom obhajcu odvolanie smerujúce proti výrokom o treste, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa

dňa 18.06.2018. Uvádza, že ku skutkom, ktoré sa obžalovanému kladú za vinu, sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Sám navrhol, aby mu súd uložil aj protitoxikomanické, psychiatrické a sexuologické liečenie. Tresty, ktoré súd napadnutým rozsudkom uložil, a to úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, sú však vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného - vážne ochorenie centrálného nervového systému - diagnóza sclerosis multiplex v pokročilom štádiu - pre obžalovaného likvidačné a uložené tresty v uvedených výmerách ani nebude môcť vykonať. Preto obhajoba navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží primeraný miernejší trest.

Prokurátor nevyužil právo podľa § 314 Trestného poriadku vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo riadne doručené.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajca pridŕžoval dôvodov písomne podaného odvolania a poukázal na zdravotný stav obžalovaného. Navrhol uloženie miernejšieho trestu.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť odvolanie ako nedôvodné.

Obžalovaný pred odvolacím súdom uviedol, že okrem sklerózy multiplex má ochorenie žíl dolných končatín - flexotrombózu, v dôsledku čoho je čiastočne imobilný, prejde na záchod z postele, ale inak je imobilný. Priznal sa a ľutuje svoje konanie, ale je to príliš veľa, takéto tresty nie je schopný vykonať. Žiadal zohľadniť pri rozhodnutí aj to, že potrebuje psychiatrickú liečbu, ktorú mu nemocnica v Trenčíne nie je schopná poskytnúť. Prosil odvolací súd, aby zohľadnil, že už nebude nikdy chodiť, chcel by ísť do ústavu. Bolo mu povedané, že keď sa prizná, dostane jeden trest a sú z toho dva.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 24.04.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V na príslušný súd obžalobu na obvineného X. M. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, v bode 2) pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a v bode 3) pre prečin prechovávanie detskej pornografie podľa § 370 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.05.2018 obžalovaný X. M. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný vo všetkých bodoch obžaloby, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa §

257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonával, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Okresný súd na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaných trestných činov na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

K osobe obžalovaného, t.j. k výroku o treste vykonal súd prvého stupňa dokazovanie prečítaním znaleckých posudkov a listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný má 4 záznamy v registri trestov, v prvom prípade sa jednalo o podmienené zastavenie trestného stíhania, v skúšobnej dobe ktorého sa obžalovaný osvedčil, následne bol v rok 2009 odsúdený pre drogový zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý vykonal 15.05.2015 (toto odsúdenie je súčasťou skutkovej vety v prejednávanej veci, a preto naňho súd pri úvahách o trest neprihliadal). Následne bolo k uvedenému odsúdeniu upustené od uloženia súhrnného trestu pri spáchaní majetkovej trestnej činnosti, a napokon bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/75/2013 zo dňa 12.08.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne, ktorý obžalovaný vykonal dňa 20.02.2014. Spáchal 4 menej závažné priestupky.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, vyplynulo, že osobnosť obžalovaného je abnormne štrukturovaná v polymorfnom zmysle v a depravovaná vplyvom dlhodobej drogovej závislosti. Obžalovaný stráca záujem o svoje sociálne postavenie, tradičné ľudské a spoločenské hodnoty, najmä hodnoty etické sa mu stávajú ľahostajnými. Nepriaznivý vývoj jeho osobnosti ovplyvnilo aj vážne neurologické ochorenie - skleróza multiplex. Zo sexuologického hľadiska ide o deviantného jedinca trpiaceho homosexuálnou pedofiliou. Nebola uňho zistená duševná choroba, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti. Vzhľadom na vek obžalovaného, neisté vyhliadky liečby a jeho osobnostné zmeny, nie sú predpoklady jeho resocializácie veľmi priaznivé.

Znalec z odboru psychológia charakterizoval osobnosť obžalovaného ako nezrelú, emočne nestabilnú, sociálne málo prispôsobivú so zvýraznenými disocálnymi rysmi, kde postupne dochádza k úpadku v dôsledku konzumu návykových látok. Odchýlka od normy v orientácii obžalovaného vytlača na perifériu sociálneho systému. Postupným rozkladom hodnotového systému v zmysle nárokov väčšiny dochádza k zníženiu kontroly nad kriminálnym konaním. U obžalovaného sa postupne vyvíjajú organické zmeny mozgu, ktoré sú pravdepodobne dôsledkom trvalého konzumu návykových látok vrátane kombinácie psychofarmák. Tieto zmeny však nemali zásadný vplyv na vnímanie reality.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil.

Zákonu zodpovedá jednak uloženie úhrnného trestu za trestné činy v bodoch 1) a 3), a tiež súhrnného trestu v bode 2) za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/75/2013 zo dňa 12.08.2013 z dôvodu, že na časovej osi nastali nasledovné právne skutočnosti:

- december 2012 až 20.02.2013 - skutok v bode 2)
- 20.02.2013 - trestný čin útoku na verejného činiteľa, za ktorý bol obžalovaný odsúdený v konaní sp.zn. 4T/78/2013
- dňa 12.08.2013 - doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/75/2013
- október 2016 až 20.11.2017 - skutok v bode 1)
- dňa 20.11.2017 - dokončenie skutku v bode 3)

Z uvedených skutočností vyplýva, že skutok v bode 2) obžalovaný spáchal predtým, než mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/75/2013, pričom z časového hľadiska medzi trestným činom z trestnej veci 4T/75/2013 a trestným činom v bode 2) nedošlo k

vyhlásení žiadneho odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu). Doručenie odsudzujúceho rozhodnutia obvinenému prerušilo súbeh trestných činov v bode 2) s trestnými činmi v bodoch 1) a 3) spáchaných obžalovaným, a rozdelilo jeho trestnú činnosť na 2 časti, z ktorých každá musí byť postihnutá samostatným trestom. Správne postupoval súd prvého stupňa, keď podľa § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona ukladal súhrnný trest za zločin a prečin spáchané vo viacčinnom súbehu podľa prísnejšieho zákonného ustanovenia pre zbiehajúce sa trestné činy, ktorým je ustanovenie § 201 ods. 1 Trestného zákona, a za použitia asperačnej zásady spočívajúcej vo zvýšení hornej hranicu trestnej sadzby uvedenej v § 201 ods. 1 Trestného zákona, ktorá bola 3 až 10 rokov o jednu tretinu, a teda ukladal trest v sadzbe 3 roky až 12 rokov a 4 mesiace. Aj odvolací súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu v predchádzajúcom odsúdení, avšak nie v odsúdení sp.zn. 2T/94/2009, ktoré je súčasťou skutkovej vety v bode 1), ako nesprávne uviedol súd prvého stupňa, ale v odsúdení sp.zn. 6T/22/2012 pre majetkovú trestnú činnosť. Priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona súdom prvého stupňa však správne nebolo, pretože skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov bola pričítaná obžalovanému na vrub už pri použití asperačnej zásady, a teda súd prvého stupňa nedôvodne zohľadnil tú istú okolnosť v neprospech obžalovaného dva razy (viď stanovisko NS SR č. 1/2011). Nakoľko však v ďalšej časti použitím § 38 ods. 7 Trestného zákona, ktoré vylučuje zvýšenie spodnej hranice trestnej sadzby pri prevahe počtu priťažujúcich okolností, nemalo toto pochybenie reálny vplyv na výmeru trestu, v súlade s princípom stability súdnych rozhodnutí odvolací súd nepovažoval za potrebné z tohto dôvodu rušiť napadnutý rozsudok s tým, že na toto pochybenie len upozorňuje v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Nepochybil súd prvého stupňa ani pri ukladaní úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona za trestné činy v bodoch 1) a 3), správne vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods. 2 Trestného zákona, ktorá je prísnejšia v rámci súbehu obzvlášť závažného zločinu a prečinu, a predstavuje rozpätie 10 až 15 rokov, po zvýšení hornej hranice o jednu tretinu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona 10 rokov až 16 rokov a 8 mesiacov. Ohľadom nesprávneho ustálenia prevahy priťažujúcich okolností súdom prvého stupňa a nedôvodného priznania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona platí rovnaká argumentácia, akú odvolací súd uviedol vyššie, nakoľko sa jedná o totožnú situáciu.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestov rešpektoval účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, a jeho výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s výmerou trestu v oboch výrokoch o treste napadnutého rozsudku, ktoré sú obidva na samej spodnej hranici trestných sadzieb, a tiež považuje takéto tresty so zreteľom na osobu obžalovaného za dostatočné. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa prihliadol na vážnu diagnózu obžalovaného, ktorá progreduje, a tým fyzicky limituje obžalovaného pri potenciálnych kriminálnych aktivitách v budúcnosti. So zreteľom na ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona dospel odvolací súd k záveru, že tieto pomery obžalovaného sú v uložených trestoch za obzvlášť závažný zločin, zločin a prečin primerane zohľadnené. Trest uložený napadnutým rozsudkom nemožno so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti považovať za neprimerane prísny a nezodpovedajúci citovaným ustanoveniam zákona, predovšetkým s poukazom na všeobecnú i špeciálnu recidívu obžalovaného a z nej vyplývajúcu negatívnu prognózu resocializácie.

Zákonu zodpovedajú aj výroky o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko pri obzvlášť závažnom zločine vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného bude proces jeho resocializácie lepšie zabezpečený v miernejšom režime, a pri súhrnnom trest boli splnené zákonné podmienky § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním spoločne posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Uloženie trestu prepadnutia veci, a to mobilných telefónov značky Y. a počítačov značky G. a HP, ktoré boli použité na spáchanie žalovaných trestných činov, bolo v súlade s ustanovením § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a ich vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva štát.

Výroky o ochranných opatreniach (ochranný dohľad a ochranné liečenie) neboli odvolaním napadnuté, a preto ich odvolací súd v rámci vymedzenej revíznej povinnosti nepreskúmal.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z napadnutých výrokov rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného X. M. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.